
Strzegom, ul. Kościuszki 4, gm. loco, woj. dolnośląskie

Informator Archeologiczny : badania 33, 200

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

STRZEGOM, ul. Kościuszki 4, gm. *loco*, woj. dolnośląskie

W październiku i listopadzie na zlecenie parafii rzymskokatolickiej pw. Najświętszego Zbawiciela Świata i Matki Boskiej Szkaplerznej firma ARCH-BUD z Jaroszowa przeprowadziła archeologiczne badania ratownicze w trakcie budowy domu parafialnego. Badaniami kierował mgr Adam Łaciuk (autor sprawozdania), w skład zespołu badawczego wchodził: dr Tomasz Ciesielski, mgr Waldemar Dembiński oraz Tomasz Paślawski.

Badania zlokalizowane były na posesji nr 4 znajdującej się u zbiegu ulicy Kościuszki oraz Kamiennej i objęły obszar o powierzchni 168 m². Maksymalna głębokość wykopu, licząc od poziomu ulicy, wynosiła 3,5 m.

W trakcie prac odsłonięto szczerkowo zachowane relikty zewnętrznego muru obronnego Strzegomia. Mur zlokalizowany w północnej części wykopu, zorientowany wzdłuż osi wschód-zachód, był zniszczony w wyniku wcześniejszych prac budowlanych; odsłonięto jedynie jego podwalinę na głębokości 3,0 m, licząc od poziomu ulicy Kościuszki (236,60 m n.p.m.), o szerokości 1,25 m i długości 12,5 m. Wykonany był z łamanego bazaltu o średnicy od 25 do 50 cm, układanego na płask i łączonego ciemnobrązową gliną bez domieszki wapna. W północno-wschodniej części muru wystąpił fundament, najprawdopodobniej skarpy, przylegający od wewnętrznej strony i łączony na styk, a wykonany identyczną techniką jak mur główny. W kierunku zachodnim mur ten rozszerza się do szerokości 4,0 m, tworząc najprawdopodobniej fundament pod konstrukcję Bramy Jaworskiej. Na niej stał, widoczny jedynie na jednym z profili, mur wykonany podobną metodą jak fundament, łączony jednak gliną, w której stwierdzono występowanie niewielkiej ilości wapna w postaci grudek.

Pomimo iż od XIII wieku teren ten znajdował się w obrębie miasta lokacyjnego otoczonego murami obronnymi, nie stwierdzono występowania tu jakiegokolwiek zabudowy. Należy również zauważyć, iż w nawarstwieniach wiązanych ze średniowieczem brak było archeologicznego materiału zabytkowego. Przyczyn tego może być wiele. Najbardziej prawdopodobne wydaje się, iż teren ten jako leżący bezpośrednio przy Bramie Jaworskiej był wielokrotnie niwelowany. Dodatkowo stwierdzono dużą ilość wszelkiego rodzaju nowożytnych wkopów budowlanych, poważnie utrudniających lub wręcz uniemożliwiających interpretację zachodzących na tym obszarze zmian. Fakt ten tłumaczy też brak materiału archeologicznego.

Po zakończeniu badań teren przekazano inwestorowi.

Strzegowa – Jaskinia Biśnik, gm. Wolbrom, woj. małopolskie, AZP 95-54 – patrz: paleolit

SULECHÓW, st. 24, wykop II, gm. *loco*, woj. lubuskie, AZP 59-15/40

- zabudowania późnośredniowieczne (koniec XIV – XV w.)
- pozostałości zabudowy mieszkalnej z XIX-XX w.

Ratownicze badania archeologiczne i nadzór, przeprowadzone 10 marca i od 16 do 23 marca przez mgr Małgorzatę Lewczuk (autorka sprawozdania, Muzeum Archeologiczne Środkowego Nadodrza w Zielonej Górze). Finansował inwestor prywatny. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 33,5 m².

Teren objęty badaniami znajduje się w obrębie murów obronnych, w pobliżu Bramy Piastowskiej (ul. Handlowa 1-2). W trakcie badań odsłonięto nawarstwienia późnośredniowieczne i wczesnonowożytne oraz obiekt z końca XIV – początku XV w., popożarowe pozostałości budynku z końca XV – początku XVI w., pozostałości budynku z XIX-XX w.

Obiekt 1 – piwniczka (?) o wymiarach 2,6 x 2,6 m (pierwotnie większa), o zaokrąglonych narożnikach i śladach po słupach lub palach, pochodzi z najwcześniejszej fazy zabudowy parceli nr 2. Odkopano fragmenty ceramiki z końca XIV – początku XV w.